

Příchody a odchody hráčů v letech 1998 – 2012 a jejich vliv na mládežnický basketbal v ČR

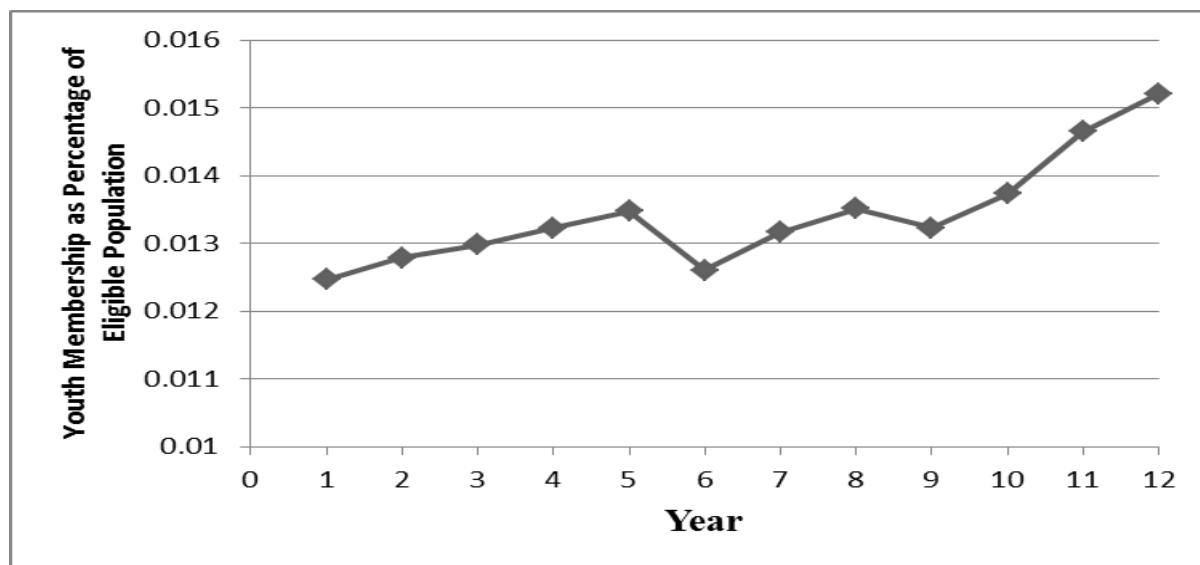
Zpracoval: Billy Crossan

Přeložil: Roman Bednář

Třetí článek, z celkově pětidílné série, se zaměřuje na celkový efekt, který má zapojení zahraničních hráčů na basketbalové prostředí v České republice. Konkrétně se v tomto třetím článku budu zabývat dopady příchodů zahraničních hráčů na zapojení mladých sportovců do basketbalu - po kvantitativní stránce.

Celkový počet registrovaných mladých basketbalistů poklesl z počtu 25411 hráčů v roce 1998 na počet 21098 v roce 2007, než došlo k opětovnému růstu na počet 23745 hráčů v roce 2010. Celkově se tak jedná o pokles počtu registrovaných mladých hráčů o 1666 hráčů nebo o procentuální pokles počtu mladých hráčů 6,5% oproti roku 1998. Na druhou stranu, vezmeme-li v úvahu klesající porodnost a její následný dopad na celkový počet mladých sportovců ve věku (5 – 19 let), můžeme v tomto kontextu hovořit o dvaadvaceti procentním nárůstu počtu registrovaných basketbalistů během 12-ti let (viz graf „procentuální zastoupení členové ČBF v mládežnických kategoriích a populaci 5-19 let“).

„Procentuální zastoupení členů ČBF v mládežnických kategoriích v populaci 5-19 let“

(graf zpracován na základě dat od Českého Statistického úřadu a ČBF, 2010)

Připomeňme si, že počet zahraničních hráčů přicházejících do MNBL vzrostl mezi lety 1998 a 2010 z počtu 11 hráčů na 54 hráčů v soutěži z celkového počtu přibližně dvou set hráčů. To je nárůst z 5,7% na 29,7% všech hráčů Mattoni NBL. Současně počet českých hráčů, kteří odešli hrát basketbal mimo Českou republiku, ve stejném období vzrostl z počtu 8 na 94 hráčů. I na základě těchto čísel je možné očekávat, že takto dramatická změna poměrů v počtu hráčů v soutěži a následně i médiích, bude mít nějaký efekt na mladé sportovce vybírající si sportovní odvětví.

Dostupné zahraniční zdroje uvádějí, že rostoucí počet zahraničních hráčů zabírajících místa v soutěži hráčům domácím odrazuje mladé sportovce od zapojení se do konkrétního sportu. Toto se prokázalo jako pravdivé v Evropě, Asii i Americe. Výše uvedené ovšem neplatí, pokud současně roste počet hráčů konkrétní země, kteří byli schopni přestoupit do kvalitativně lepší soutěže / ligy vně domácí soutěže. Aby měl odchod domácích hráčů do kvalitativně lepší soutěže pozitivní dopad a vykompenzoval tak nárůst počtu zahraničních hráčů v domácí soutěži, je třeba, aby média dostatečně často informovala o domácích hráčích hrajících mimo domovskou soutěž. Toto mediální pokrytí ovšem není případ v České republice, kde se média věnovala téměř výlučně pouze třem hráčům, kteří nastupovali v NBA (a o nichž bylo napsáno podobné množství článků jako o celé soutěži MNBL).

I přes to jsem oproti příkladům uváděným v zahraniční literatuře, zaznamenal silnou pozitivní vazbu mezi zapojením zahraničních hráčů v týmech MNBL a počtem mladých hráčů vstupujících do ČBF. Tato vazba je navíc posílená i o nárůst počtu diváků a fanoušků na jednotlivých utkáních. I přes to, že zahraniční hráči často nebyli těmi hlavními hvězdami svých týmů, rostl poměrně téměř shodně počet mladých hráčů vstupujících do ČBF jako rostl počet fanoušků na utkáních. Celkově je tak možno pozorovat výraznou vazbu mezi počtem zahraničních hráčů v českých soutěžích, počtem českých hráčů v zahraničních soutěžích a počtem diváků při utkáních a počtem mladých hráčů začínajících hrát basketbal. Všechny tři výše zmíněné faktory mají přímý pozitivní vliv na počet mladých hráčů registrujících se do ČBF. Ještě větším impulsem zvyšujícím počet mladých basketbalistů je počet televizních přenosů. Ty mají na silný vliv na růst počtu mladých hráčů registrujících se do ČBF. Opakem je nízký dopad rostoucího počtu článků v tiskových médiích, na zapojení mladých hráčů.

Z výše uvedeného tedy vyvozují, že do určitého počtu, zvyšuje účast zahraničních hráčů v domácí soutěži zájem mladých sportovců o basketbal. Jakým způsobem tedy tuto skutečnost využít a přitáhnout více hráčů k basketbalu?? V průběhu mojí studie jsem vyzoroval, že to jsou většinou týmy s pravidelně vyšším počtem zahraničních hráčů, které dokážou tyto zahraniční hráče využít pro přitáhnutí mladých hráčů k basketbalu. Následně pak tyto týmy resp. kluby mají také výrazné mládežnické basketbalové programy.

Uvádím proto tři doporučení vycházející z mých pozorování:

1. Zapojte zahraniční hráče do akcí, jakými jsou debaty s dětmi ve školách, návštěvy dětských domovů a jiných zařízení pro děti. Týmy, které toto aktivně organizují, mají početné mládežnické basketbalové programy.
2. Používejte zahraniční hráče při náboru hráčů a stejně tak je pravidelně zapojujte v trénincích mládeže. Zahrňte tyto aktivity již do smlouvy zahraničního hráče jako součást jejich spolupráce s klubem. Mladí hráči velice oceňují možnost interakce(i občasné) se zahraniční hvězdou týmu. Současně většina zahraničních hráčů tuto spolupráci ráda podpoří, protože ji vnímají jako součást práce profesionálního sportovce.
3. Vybírejte hráče s dobrým charakterem. Takový hráč si pravděpodobněji vybuduje dobré jméno v městě, kde působí, bude pravděpodobněji lépe vycházet s fanoušky a bude lepším vzorem pro mladé hráče. I proto je důležité vyhodnotit charakter hráče a míru jeho profesionalismu, stejně jako jsou hodnoceny jeho basketbalové dovednosti a zkušenosti.

V dalším článku se budu zabývat využitím potenciálu zahraničních hráčů v marketingových aktivitách klubů. Následně pak, posledním článku této série, proberu některá omezení a limity, které je třeba vést v patrnosti při začlenění zahraničních hráčů do týmů české nejvyšší soutěže.

